

Predragi, naj Jezus varuje moje hčere in sinove!

Sv. Jožefmarija nas je z besedo in zgledom spodbujal, naj bo naša drža *sentire cum Ecclesia*, življenje v popolnem sozvočju s Cerkvijo. V sozvočju, ki nas vodi, da se veselimo njenega veselja in trpimo ob njenem trpljenju.

V težkih letih, ko je sv. Pavel VI. celo dejal, da »satanov dim« skozi razpoke prodira v Cerkev, nam je naš oče vztrajno govoril, da je to »čas za molitev« in »čas za zadoščevanje«. Želel bi, da ista spodbuda odmeva v naših dušah tudi sedaj, v trenutni situaciji – drugačni od one, vendar ne manj težavni –, ko je poleg doktrinalne zmede in praktičnih zmot zelo boleča tudi razdeljenost. Tudi zato si prizadevajmo biti dobri otroci Cerkve ter s svojo molitvijo pomagajmo papežu pri njegovem poslanstvu, ki je vidno počelo edinosti vere in občestva.

Hčere in sinovi moji, pogled na nedvomno hude težave sedanjega časa nas ne sme privesti v držo pesimizma ali malodušja. Predvsem zato, ker je, čeprav je sestavljena iz šibkih moških in žensk, Cerkev božje ljudstvo, Kristusovo telo in vesoljni zakrament odrešenja. Po drugi strani pa, kot nam je govoril g. Javier – in kot je izkušnja vseh nas –, »koliko dobrih ljudi je na svetu!«

Pri molitvi za Cerkev se pogosto obračajmo k sv. nadangelu Mihaelu, kot nas je pred nekaj meseci prosil papež Frančišek; k sv. Jožefu, zavetniku vesoljne Cerkve, še posebej ob 19. marcu; in vedno k sv. Mariji, ki je *Mater Ecclesiae*.

Z vso ljubeznijo vas ob začetku tega postnega časa blagoslavlja

vaš oče

Rim, 7. marec 2019